

Rozważania: wtorek 2 tygodnia okresu zwykłego.

Refleksje do medytacji we wtorek drugiego tygodnia okresu zwykłego. Proponowane tematy to: Poruszajmy się z łatwością dzieci; Jezus jest pełnią kultu i moralności; Cnota wielkoduszności.

18-01-2022

- Poruszajmy się z łatwością
dzieci;

- Jezus jest pełnią kultu i moralności;
 - Cnota wielkoduszności.
-

WIELE DNI, które apostołowie spędzili z Jezusem, było z pewnością męczących. Bardzo często tłum gromadził się wokół mistrza z Nazaretu. Do uzdrowień i mów pełnych życia należy dodać wiele przebytych kilometrów. Uczniowie musieli być mniej lub bardziej przyzwyczajeni do chwil zmęczenia i głodu. Dlatego możemy lepiej zrozumieć scenę, którą opowiada nam Ewangelia dzisiejszej Mszy św.: przechodząc przez pole pszenicy, apostołowie zrywają kłosa. Być może i my, po całym dniu zmagania i zwykłych zajęć, pomyślelibyśmy już tylko o zasłużonym odpoczynku, ale Jezus broni zachowania swoich apostołów.

To nie właściciel pola obwinia głodnych apostołów; to zgorszeni faryzeusze, zaczynają krytykować uczniów Jezusa, za to, że zrobili to w dzień szabat. " Patrz, czemu oni robią w szabat to, czego nie wolno?" (Mk 2, 24). Uderzające może być to, jak często w Piśmie Świętym widzimy te żydowskie autorytety, które osądzają innych i zajmują się oceną postępowania innych. Nie zdają sobie sprawy, że uczniowie idą przez pola z Bogiem, który stał się człowiekiem. Także i my, pośród naszej zwykłej pracy, możemy czuć się bliscy i kochani w obecności Jezusa, który nie odbierając nam wolności, pomaga nam poruszać się z większą łatwością w świecie, który do nas należy.

„Jako fundament, synostwo Boże nadaje kształt całemu naszemu życiu. Prowadzi nas do modlenia się z ufnością dzieci Bożych, do rozumowania i podejmowania

decyzji z wolnością dzieci Bożych, do znoszenia bólu i cierpienia z pogodą dzieci Bożych, do doceniania rzeczy pięknych tak, jak to robi dziecko Boże.”[i] Poczucie, że jesteśmy dziećmi Bożymi, a zatem braćmi i siostrami Jezusa Chrystusa, pozwala nam pracować i odpoczywać w ciszy Jego miłości.

MAJĄC NA UWADZE wyniosłą postawę faryzeuszy, odpowiedź Jezusa wydaje się zaskakująca, zwłaszcza jeśli słucha się jej uszami ówczesnych Izraelitów: „To szabat został ustanowiony dla człowieka, a nie człowiek dla szabatu. Zatem Syn Człowieczy jest panem szabatu" (Mk 2, 27).

Druga część zdania podkreśla boskość Jezusa. Jeśli szabat był dniem Bożym per excellence, Pan

stawiając się ponad swoimi regułami i przykazaniami wyjaśnia, że nowym znaczeniem kultu i moralności jest On sam. Ta prawda ma ogromne znaczenie dla naszego życia wewnętrznego. Dlatego możemy prosić Jezusa, aby nasze praktyki pobożności i wypełnianie przykazań nigdy nie były próżnymi rzeczami, ale zawsze ukazywały pełnię, którą odczuwamy idąc za Nim.

"Wszyscy, którzy uwierzyli w Jezusa Chrystusa, są powołani do życia w Duchu Świętym, który wyzwala ich z Prawa i jednocześnie doprowadza je do pełni, zgodnie z przykazaniem miłości."[ii]

Bycie zakochanym w Jezusie Chrystusie i proszenie Ducha Świętego w każdym czasie, aby pomógł nam rozeznąć wolę Bożą wobec nas, czyni nas szczególnie wolnymi. W ten sposób przezwyciężamy kazuistykę, która

wymaga od nas tego, a nie tamtego – na przykład zrywania kłosów polnych – gdyż wiemy, że Bóg nie ma osądzającego spojrzenia faryzeuszy, ale kochające i wymagające oblicze dobrego ojca. Wiedząc, że jesteśmy kochani przez Boga, chcemy okazywać Mu cały czas naszą miłość, nawet poprzez jej małe akty. W ten sposób nasze dni przemienią się w wyjątkowe okazje do tego, aby Jezus się uśmiechnął. Może się zdarzyć, że będziemy zmęczeni, nie będziemy w stanie zrealizować wszystkich celów, możemy nawet zawieść i oddalić się od Bożej miłości. Ale jeśli nie zapomnimy, że naprawdę ważna w naszym życiu jest miłość, którą Bóg obdarza nas bezinteresownie, to zawsze pozostaje nam możliwość powrotu do Jego miłości. „Niech Pan pomoże nam podążać drogą przykazań, ale patrząc na miłość Chrystusa, spotykając się z Chrystusem, wiedząc, że spotkanie z

Jezusem jest ważniejsze niż
wszystkie przykazania".[iii]

"SZABAT ZOSTAŁ STWORZONY DLA
CZŁOWIEKA, a nie człowiek dla
szabatu! Dlatego i Syn Człowieczy
jest Panem szabatu" (Mk 2, 27).
Pierwsza część odpowiedzi Jezusa
kryje w sobie ważną naukę. Pan nie
chce, aby nasza pozytywna
odpowiedź na Jego wezwanie
ograniczała naszego ducha lub
wzbudzała w nas niepotrzebne
zmartwienia. Wszystko to co On
zaplanował, nawet w najbardziej
błahych szczegółach naszego życia,
ma na celu uszczęśliwienie nas.
Dlatego też chce, abyśmy widzieli
wielkość tej perspektywy i ogromne
serce właściwe synowi Króla.
Możemy prosić Jezusa o cnotę, którą
kochał św. Josemaría i która jest

niezbędna, aby doświadczyć życia blisko Boga: wielkoduszność.

"Wielkoduszność to siła, która uzdolnia nas do wyjścia poza siebie i do podjęcia wielkich dzieł dla dobra wszystkich. W wielkoduszności nie zagnieździ się ciasnota; nie znajdzie się skąpstwo ani egoistyczne wyrachowanie, ani też nastawiona na zyski intryga. Człowiek wspaniałomyślny bez zastrzeżeń poświęca wszystkie swoje siły temu, co wartościowe; dlatego jest zdolny do oddania siebie samego. Nie zadowala się dawaniem, ale *oddaje siebie*. I tak dochodzi do najwyższego wyrazu wielkoduszności: do oddania siebie Bogu.”[iv] Wielkoduszny nie marnuje siły na zastanawianie się, ile dać i jak daleko warto się posunąć, ponieważ oddaje się całkowicie i interesuje go tylko dojście do celu, którym jest Chrystus.

"Wielbi dusza moja Pana i raduje się duch mój w Bogu, Zbawcy moim" (Łk 1, 46). Życie naszej Matki było szczęśliwie wielkoduszne, ponieważ mogła radować się Bożym zbawieniem. Święta Maryjo, bramo nieba i gwiazdo poranna, niestrudzenie módl się za nami do Boga, abyśmy coraz bardziej czuli się dziećmi.

[i] Prał. Fernando Ocáriz, *List pasterski*, 28-X-2020, n. 3.

[ii] Papież Franciszek, *Audiencja generalna* 11.08.2021.

[iii] Tamże.

[iv] Św. Josemaria, *Przyjaciele Boga*, nr 80.

pdf | dokument generowany
automatycznie z <https://opusdei.org/pl-pl/article/rozwazania-wtorek-drugiego-tygodnia-okresu-zwyklego/> (16-03-2026)